

Que per molts anys!...

Per Joan Danés i Venedas

Mateix que l'home, l'Excursionisme té ànima i cos: l'ànima, en el seu aspecte cultural, i el cos en el seu exercici físic. I així com dels homes podem dir, d'acord amb la Sagrada Escriptura, que molts són els cridats i pocs els escollits, així són a mils els qui conreen l'excursionisme físic i són ben pocs els que en conreen i en coneixen la seva alta valor intel·lectual.

Tant és així, que per la generalitat, aquest aspecte és com si no existís; i ho prova el fet que un acte netament cultural, practicat de fa poc per l'excursionisme, va ésser tractat, pels periòdics, en llurs seccions d'esports, i encara en espai curt, curtíssim, un no-res, davant l'espai dedicat als atletes esportistes, aquells que es mengen la pols de les carreteres, aquells que saben donar-se cops de puny fins a esterracar-se.

Es clar que no descobrim la Mediterrània, perquè és de sempre, des dels més remots temps, que la humanitat venera i honora la força i que queda subjugada davant un aventurer, esdevingut àrbitre d'un poble mercès als seus assassinats i als crims de tota mena que fonamenten precisament la seva glòria.

Contràriament, l'home de ciència, humil i pobre, és oblidat ignominiosament, tot i haver-se cremat les celles per a donar a la humanitat, per exemple, un remei a llurs dolences materials, tan ineluctables com la mort mateixa, abassegadora.

I, en dir això, no volem pas fer cantys de dol ni de blasme, ni pretenem fer variar el curs de les coses, les quals són tal qual són, sovint emmenades per una força com la d'una riuada. Però cal parlar-ne, per tal de trucar la porta de la consciència de molta gent... Perquè, vaja, quants i quants excursionistes van pel món sense donar-se ben compte del que fan, sense que ningú els hagi ben explicat clarament què cosa és l'excursionisme i què s'ha de fer per ésser un bon excursionista.

Per a ésser un bon excursionista, s'han de conreuar les dues branques que componen l'excursionisme, i amb preferència la del seu aspecte cultural. I és perquè així com els que conreen l'excursionisme físic, el deixen tan bon punt els manquen les forces, quan no poden fer marxas atlètiques ni ascensions difícils, en canvi els que conreen l'excursionisme cultural, es